Cît mai des în mijlocul naturii!

„Organele și organizațiile UCFS vor trebui să ajute sfaturile populare pentru amenajarea unor locuri turistice dotate cu terenuri de sport în parcurile naturale, în păduri, pe malurile lacurilor și rîurilor din apropierea orașelor, unde oamenii muncii și familiile lor să-și poată petrece plăcut și cu folos timpul liber".

(Din Hotărîrea Conferinței pe țară a Uniunii de Cultură Fizică și Sport din Republica Populară Romînă).

A venit vara. Chiar dacă timpul se mai burzuluiește citeodată, soarele are totuși puterea să învingă. Bucureșteanul simte acum dorința să petreacă citeva ore în mijlocul naturii, să se scalde în apa riurilor sau lacurilor, să facă mișcare, sport. De aceea în fiecare după-amiază parcurile și grădinile Capitalei, pitorestile ei împrejurimi, sînt luate cu asalt de mii și mii de oameni ai muncii care împreună cu familiile lor se bucură de soare, aer și apă, se recreează plăcut, își întăresc sănătatea. Am urmat și noi itinerarele obișnuite ale bucureștenilor pentru a constata ce mijloace stau la dispoziția vizitatorilor sau excursioniștilor, cum s-au îngrijit sfaturile populare, sprijinite de organele și organizațiile UCFS, să utileze locurile de odihnă și recreare cu terenuri și materiale sportive. Am văzut cu acest prilej că în multe puncte din Capitală au fost amenajate interesante „microstadioane" pentru cei mici și mari, că mii și mii de bucureșteni desfășoară aici o vie activitate sportivă. Sînt însă și locuri unde mîna gospodărească nu a intervenit la timp. Dar, să vă relatăm o serie de aspecte din raidul întreprins zilele trecute prin locurile de odihnă și recreare din Capitală.

Parcul Herăstrău — un vast și complex stadion...

Intr-adevăr, *Parcul de cultură și odihnă Herăstrău* poate fi asemuit cu un imens stadion, pentru că aproape toate sporturile sînt prezente aci, pe un spațiu foarte extins. Dar nu ne vom referi la activitățile nautice ale Herăstrăului, „martor" al uceniciei într-ale canotajului și al atîtor spectaculoase întreceri între cluburile bucureștene cu cabane înșirate, șalbă, pe malurile lacului. Nici la numeroasele terenuri de tenis, baschet, volei sau handbal care le însoțesc. Alte terenuri ne interesează acum, cele de joacă pentru mici și... mari, prea cruzi sau prea „copți" pentru sportul de performanță.

Așezările acestea le găsești presărate pretutindeni, fie că intri pe poarta mare din Piața Aviatorilor, fie că străbați pergola de pe insula trandafirilor, cobori la debarcaderul Bordei sau tocmai în șoseaua Nordului, parcurgînd înmiresmata peluză a bujorilor, la capătul căreia se înalță... veselă, roata mare străjuită de „călușei" și „avioane". Lîngă școala aceasta a... micului zbor se află cel mai mare grup de distracții din cele patru răspîndite în parc și care însumează peste 50 de piese. Două tobogane, leagăne, centrifuge, balansoare, solarii (pe care se improvizează de multe ori „miute" sau „olimpiade" de trîntă, sărituri și aruncări etc.) fac parte din complexul nr. 1. In plus, și faptul este îmbucurător, găsim amenajări specifice sportului. Este vorba de cele două porticuri de gimnastică, cu prăjini, fringhii, scări, inele și de populara pistă de trotinete, tricicliete și biciclete pitice, care este solicitată din plin atît cu prilejul organizării deselor concursuri cît și în timpul orelor... libere. Alte „microstadioane", mai puțin înzestrate și mai puțin întinse decît primul, le aflăm și lîngă Casa de Cultură (cu un solariu care credem că ar putea fi folosit mai intens pentru jocurile cu mingea), lîngă rezervația căprioarelor sau Teatrul de vară. După cum se vede, copiii nu se pot plînge. Găsesc din belșug aci tot ce le doresc inimile lor de viitori... campioni.

Nici oamenii „mari" n-au fost uitați, principala atracție fiind asigurată de zecile de ambarcații universale, bază a canotajului popular. Ele brăzdează apa neîncetat. In schimb, mijloacele activității sportive de pe uscat nu corespund încă celor de pe apă, singurul teren accesibil fiind cel de fotbal, care se cere mai bine îngrijit și completat cu gropi de sărituri, o pistă de alergări, spații pentru aruncări etc. De asemenea, s-ar putea amplasa aci și două porticuri de gimnastică la îndemîna vizitatorilor. *„Complexul sportiv al adulților se va îmbogăți în cursul acestei veri cu o frumoasă bază"* — ne asigură tovarășii din *Administrația parcurilor, grădinilor și pepinierelor centrale* care își are sediul la Herăstrău. Pe malul lacului, față în față cu debarcaderul Miorița stau cam de mult timp năpădite de ierburi, două terenuri de volei, unul de tenis și o groapă de sărituri. Ele vor fi însă reamenajate în curînd și date în folosință publicului. Același aspect neplăcut îl oferă — deocamdată fără șanse de rezolvare — popicăria de lîngă Clubul sportiv școlar și cele două mecanisme de „încercarea puterii", lăsate în părăsire de multă vreme. Credem că starea în care se află nu face cinste atrăgătorului ansamblu sportiv din Parcul de cultură și odihnă Herăstrău, mereu plin de viață...

Se impune mai multă grijă, mai multă inițiativă

Drumul pe care îl facem împreună se apropie de sfîrșit. Dar înainte, e bine să trecem și prin alte două „puncte terminus" ale excursiilor bucureștene. S-o luăm în direcția șoselei Giurgiului. Intîi tramvaiul 17, apoi cursa IRTA. Ne-am oprit la plaja din Copăceni. E cale de vreo jumătate de oră. Nu-i mult cînd te gîndești că te așteaptă o pădure umbroasă și undele cristaline ale riului, în care de-abia aștepți să te arunci, ca apoi să te odihnești în cabana răcoroasă. Dar ajuns pe întinderea de nisip a Argeșului (o plajă naturală foarte reușită), ia cabana de unde nu-i! O rămășiță sau mai bine-zis o amintire de cabană e tot ce găsești. Nici vorbă de vreun teren de sport cît de mic sau de... improvizat. Este suficient, credem, să notăm, că locul cu pricina deși se află la aproximativ 500 de metri, de sediul Sfatului popular al comunei Adunații Copăceni, a fost repartizat spre gospodărire Administrației parcurilor, grădinilor și pepinierelor centrale din București, care funcționează la zeci de kilometri. De ce?

Oricum, avînd în vedere marele număr de oameni ai muncii care au îndrăgit acest colț al naturii pentru pitorescul său, ar trebui — și cît mai grabnic — ca plajei din Copăceni să i se schimbe „ starea civilă".

In fine, un alt popas în pădurea Pustnicul, care rivalizează ca număr de vizitatori cu pădurea Băneasa. Cum s-ar zice, o frumoasă carte de vizită. Faptul își are explicația în drumul plăcut pe care-l parcurgi din Pantelimon pînă în desișul de tei și stejari al Pustnicului, lîngă poeticul lac Pasărea. Despre acțiuni sportive duminicale însă nu se poate vorbi. Și e păcat. Obișnuiții vizitatori ai pădurii Pustnicul știu că lîngă aleea principală ce duce spre cabană se află un luminiș pe care se pot amenaja nu unul ci mai multe terenuri de sport, chiar și un teren de fotbal cu dimensiuni normale. De asemenea, plaja de pe marginea lacului n-ar necesita prea multă cheltuială pentru a fi făcută practicabilă. Situația ar putea fi rezolvată ușor cu avizul și ajutorul Ocolului Silvic București, al ICAB-ului și, bineînțeles, al Sfatului Popular al Capitalei. Aceasta, spre folosul miilor de bucureșteni care au îndrăgit „marea" de verdeață a pădurii Pustnicul.

— Nene, liberează mai repede cabina, că trebuie să ne dezbrăcăm și noi!

Colțuri sportive în Cișmigiu și pădurea Băneasa...

Bătrînul Cișmigiu, una din oazele de verdeață din mijlocul Bucureștiului, care s-a înfrumusețat o dată cu cel mai mare oraș al țării sub mîna harnică a meșterilor horticultori, nu putea să... uite de joaca celor mici. Așa că, deși spațiul este strict limitat de „barierele" blocurilor împrejmuitoare, s-a găsit cu chibzuință loc și pentru două grupuri de aparate distractive destinate copiilor și plasate în vecinătatea bazinului cu lebede. De dimineață pînă seara aparatele nu cunosc o clipă de răgaz, iar de pe marginea celor două solarii din apropiere, poți urmări de multe ori disputa pentru balon a micuților voinici (o adevărată școală a fotbalului, handbalului sau voleiului) sau primele încercări atletice. Dacă ar fi înzestrat și cu un portic de gimnastică (obținerea spațiului pentru amplasarea lui nu constituie o problemă), locul acesta ar atrage și mai mulți purtători ai cravatei roșii...

Un mic grup de jocuri distractive, la care se adaugă nelipsitul solariu cu nisipul său îmbietor la joacă, îl oferă și parcul din jurul Circului de Stat. Copiii din cartierul Tonola au un motiv în plus să se bucure...

In itinerariul nostru figurează și pădurea Băneasa, „linia de sosire" a traseelor mic-turistice ale locuitorilor Capitalei. Se poate face sport în pădurea Băneasa? Există amenajări sportive acolo, în afara binecunoscutului poligon de tir? Răspunsul este afirmativ. Lîngă „colțul zoologic" din pădure, cei mici au la dispoziție un grup de aparate distractive, bine utilat și un solariu, iar cei mari un teren de fotbal în toată regula, pe care se pot organiza competiții și la alte jocuri sportive. Amatorii de sport veniți aci să-și petreacă orele libere la sfîrșit de săptămînă, ar dori, însă, ca acest teren să fie mai bine îngrijit și să aibă la dispoziție încă vreo două de volei. Și se poate!

De ce numai 200 de copii?

La Palatul pionierilor — un adevărat rai al copiilor — vin zilnic sute și sute de școlari. Cu ajutorul unor profesori iscusiți le sînt dezvoltate copiilor din Capitală aptitudinile, li se îndrumă pașii spre activitatea către care dovedesc înclinații. Iubitorii artei, cei ce doresc să descopere mai repede tainele științei sau acei copii care vor să înțeleagă mai bine natura găsesc aici tot ce le trebuie pentru a-și împlini visurile. Printre ei vin zilnic și cîte 200 de pasionați ai sportului. Pe terenurile de fotbal, pe cele de volei și baschet, pe pista de atletism, în sala de gimnastică și în curînd în bazinul de înot copiii Capitalei descifrează cu ajutorul celor 7 profesori de educație fizică „secretele" sportului preferat. Aproape 1.500 de pionieri pășesc în fiecare săptămînă pe terenurile de zgură, întrecîndu-se în frumoase și pasionante competiții sportive. Cifra este, fără îndoială, impresionantă. Discutînd însă cu prof. Dan Tănăsescu am ajuns la concluzia că prin amenajarea unor noi terenuri simple și mai ales prin dublarea profesorilor de educație fizică cu maeștri emeriți și maeștri ai sportului, s-ar putea mări considerabil numărul copiilor care vin să se recreeze și să facă sport la Palatul pionierilor. De ce să vină pe zi doar 200 de copii, cînd aici ar putea face sport 5—600?

Dispută aprigă sub panou...

Rezolvarea acestei probleme depinde numai de operativitatea conducerii Palatului și de promptitudinea cu care sportivii noștri fruntași vor răspunde la chemarea celor mai mici cetățeni ai patriei. Și ar putea oare vreun sportiv fruntaș, maestru emerit sau maestru al sportului, să spună nu, atunci cînd rugămintea îi este adresată de către un copil? Mai ales că printre sarcinile pe care le are un sportiv fruntaș distins cu aceste titluri este și aceea de a contribui la creșterea și educarea unei noi pleiade de sportivi...

Un complex cultural-sportiv model, la dispoziția studenților

Ce nu găsește tînărul dornic de sport la complexul cultural-sportiv universitar Lacul Tei? Patru terenuri de fotbal, tot atîtea terenuri de volei, trei terenuri de baschet, unul de tenis de cîmp, o popicărie cu două piste, sală de gimnastică, mese de tenis... Să mai enumerăm și porticurile de gimnastică instalate sub umbra copacilor și balansoarele redresoare de coloană sau cele 153 de schifuri, caiace, canoe, iole, giguri, hidrobiciclete și bărci universale și populare care stau gratuit la dispoziția amatorilor de sport?

După o partidă de volei sau baschet, studenții pot vizita sala de lectură sau clubul unde se țin conferințe, pot asculta muzica preferată la magnetofon sau pot viziona spectacole de estradă în aer liber. Nu lipsește nici televizorul sau aparatul de radio.

Sport, distracție, program cultural-educativ. Tot ce dorești găsești aici. Și totul decurge după un program bine stabilit. Vrei să te întreci pentru titlul de cel mai bun înotător? Te înscrii la instructorul de înot. Vrei să obții titlul de cel mai bun alergător? Îl cauți pe responsabilul probelor atletice. Poți să mai iei parte la întreceri pentru a obține titlul de cel mai bun ridicător de greutăți, aruncător la coșul de baschet, pescuitor de scoici, cățărător pe frînghie etc. etc.

Te-ai plictisit să stai întins pe iarbă verde, sub umbra sălciilor? Te înscrii pentru o excursie cu ambarcațiunile pe Tei, Floreasca, Herăstrău, Băneasa, Mogoșoia... Dorești să-ți încerci cunoștințele în domeniul sportului sau în alte domenii? Te înscrii la un concurs „Cine știe, cîștigă!" (anul trecut cîștigătorii au participat la excursii de 7 și 10 zile în Delta).

In parc deocamdată e liniște. Ici, colo, întinși pe iarba verde cîțiva tineri răsfoiesc manualele: se pregătesc pentru examene. Unii, care acum cîteva ore au răspuns cu succes la întrebările profesorului, se răcoresc în apa Teiului. Peste puțin timp însă, o dată cu terminarea sesiunii de examene, complexul va freamăta de viață. Ce bine e să trăiești asemenea timpuri cînd statul îți pune la dispoziție toate condițiile de viață, de studiu, de recreare și distracție!

Complexul cultural-sportiv universitar Lacul Tei oferă vizitatorilor condiții optime de recreare și sport. In fotografie: dispute dîrze la mesele de tenis.

Pagină redactată de: NEAGOE MARDAN, AL. INOVAN și HRISTACHE NAUM.